

OARGARRI-ARDURAZKOAK

Ipar-aldeko Ameriketarra zan Oliver Wendel Holmes aitzukor andi bat izaten zan.

Egun baten trenaren txartela Washinton'en artu eban epaiketa bat egin bear-eta. Bultzilariak txartela eskatu eutsoenan, Holmes soiñeko sakeletan, urduri artega, asi zan billatzen, baiña alperrik.

Holmes jauna, ez egizu artu ardurari iñotson trengizonak Guk biok ezagutzen dogu alkar. Washinton'era zatozanean emongo deuskuzu zeure egokieraz"... Holmes'ek bere burua itunez orabilda: "Eskerrikasko, Nire lagun on, zuk ezin zeinke ulertu asmakizun au. Ez da arazoa ordaindu dotan alaez. Arazoa da nora noian?...

Bultzi edo bizitazko joan-aldian dabiltz andra-gizonak, eta larritzen dira, zoritxarrez dagoz, ez dakielako nora doazen. Ez dakie euren bizitzea zein aldetan dagon. Egun bakoitzean inguru-minguru, itzuli-mitzuli jarraikiak, ustekabeak, ameskeri, etsipenak, nekemiñak, eraso, eroso ta sasoidunak. Bizitzaren egun-bidea zer garean jakitea da, zelan zeu obetu zeintekezen, Jainkoagana urreratu ta zeure betirauneko alabear elburu, jo-muga lortu, jadestea.

Norberraren iraunkor zentzuna zabaldutea ez da izaten erraz egitekoa.

Alan da be, txango ibillaldirako, badira norabideak eta egitasmoak. "Jainkoak mundua ainbeste maite eban Bere Seme bakar emoterana be, edozein beragan sinisten dauana ez daiten galdu, bai betiko bizia euki dagaian (Jn. 3,16).

Zu aukeratua ta maitatua zara

Ba-dago Jainkoa zeru-goienetan. Baiña Jainkobakoak itaunduten dau: —Zelan dakizu zuk?—. Olerkari batek damosku erantzuna: "Sagu bat da naikoa sinisbako milloika sinisterazoteko Jainko ba-dago ta aukeratu zaituta maitatu. Maitatu zindridazan lenengo, ta gero zugan arnasa bategaz bizisitzea sartu eutzun. Sartu zara, egin zenduan igaropidea eskutukiaren ezereztutik biziera, ta adindurara. Zure izatearen aurka sorturiko eragozpenak milloiak aurrean ziran. Notin bi bakarrik munduko edestian, zure gurasoak izan leitekezanak. Eurak bizi eitezan eunkida bertan, alkar aurkitu ta maite egien, edozeintariko zertzelada artean guzti ori da bakarrik zure jaiotza mirarien zatitxu bat. Zu eroan zintzazan bederatziz illebetez amaren sabelean ta maite izaniko ume bat ziñan.

Zeure iturburu-asiera gatx, saillak igarota, zuk bizerik urten dozu norbaitek jagon zaitualako. Jainkoagandik maitasun guztia dator. Bere maitasunagaitik aukeratu izan zara alabear, jo-muga betirako ames zoragarriena baiño aruntzago.

"Egon, bizi zaitetz bildur barik, neuk bir-erosi zaitudaz-eta neuk deitu zaitut zeure izenaz, zu neurea zara, nire begientzat ikusgarria, lillugarria zara, aintzatsu, omentua". (Ysaías, 43).

EGUN-BIDE BAKARREAN ZEU ZAGOZ

Zure izatasun desbardiña besteengandik osoro alden-duta, ta dana ikusten dozu zeure inguruan. Beste giza-izaerakin zuk daukazun guztiena gauza bakarra da, zuen artetik bi ez direala zeatz bardiñak.

Sarri-askotan giza-talde-erdian be bakarrean zagoz. Zabiltz andik ona, emendik ara ezin esan aiñako bear-aldian. Batzuetan, zure gogo-guraria, ongundea irazakiz apur bat baretzen da baiña zu urrun zagoz zabiltz munduko gauzak asebate zagiezan; ezin zeinke gustiz kendu gosea, barru-barruan daroazu.

Josu Lagundi'ko lekaide batek GOGO-GOMUTAKIAK bere idaztian diño: "Gizon gaste bat munduko atsegiñetan murgilduta, eleiz-txadon baten aurkitzen da deardaka. Bera ez dagola bakarrik ba-daki. Ona emen, gure aldi artegatu ta kezkatu oneitan be errazoidun gogoeta ta indar barruka deiak baiño andiangoak zenbatzen ezin diran ainbestek oartzen daben erakusgai batzuk. "Gure biotzak artega dabiltz eta eztabe iñoiz atsedean osorik artuko, Zeugan, Jauna, betiko pozargi, alaitasun, atsedean artu-arte.

ZEURE ONDOREN ON TA UTSAK BAIÑO GEIAGO

Ziur-ziurrez, zeu zara zure gauza guztiak baiño andi-ago. Egunero ondasunak irabazten dira eta galdu be bai. Zeure duintasuna ez da, munduaren arauz zeure ondoren ona zelan duan.

Sarri ondamen zoritxar batek elburu argitsu gaindi-koari otseintzen deutso.

LETONA'k